

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֶשֶׁת עֵקֶב - מָמוֹן פָּנָשׁ

"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן" (דברים ז, יב)

ולקרב ללב הדור הצעיר. רבי יהודה הנשיא אמר עליו: "כמה גדולים מעשי חייא". (בבא מציעא פה ע"ב)

יש לשאול מדוע נדרש רבי חייא למאמץ כה גדול וכביר? וכי לא יכול היה ליטול את הכסף ולרכוש בו ספרים מוכנים?

מכוח תמיהה זו, הסיק הגאון מוילנא זצ"ל גילוי מטלטל: רבי חייא ידע, שהצלחת ילדי ישראל וחינוכם המיטבי, תלויים במידה רבה במקורות המימון. אם ספרי הלימוד יגיעו מכסף גזול, או כל איסור אחר חלילה- לא ניתן יהיה להבטיח את ההצלחה החינוכית ולא ניתן יהיה להבטיח שהילדים יעלו ויתעלו.

לכן, רבי חייא טרח בעצמו כל כך- כדי להיות בטוח שהחינוך מבוסס אך ורק על כסף נקי שאין בו שום חשש איסור.

פרשת השבוע הנוכחי פותחת במילים: "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן" (דברים ז, יב), ורש"י הקדוש מגלה שהכוונה לכך שכל הברכות האמורות בהמשך תלויות במצוות הקלות, המוגדרות ככאלו שאדם דש בעקביו.

אחד המקומות שהכי קל להיכשל בהם- וכבר העידו ש'רובם בגזל'- הוא הממון שלנו, שיהיה זך ונקי. בעז"ה נשתדל להקפיד על כך, ואז נזכה בעז"ה להצלחה בחינוך ילדנו ובכל מעשה ידיו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

צאת לכת

יום	כניסת לכת	צאת לכת	יבוי נח
יום	18: 55	20: 06	20: 57
ת"א	19: 13	20: 04	20: 54
מיסב	19: 16	20: 07	20: 58
ב"ל	19: 13	20: 04	20: 55

אם יש משהו שמעסיק את כולנו, אם יש משהו שעומד בראש מעיינינו- הרי שזה הצלחת ילדינו. מהרגע בו תינוק קטן מגיע לאוויר העולם, כל מעייניו של הוריו נתונים להצלחתו.

אנשים משקיעים בילדיהם שעות איכות רבות. לומדים איתם ימים ולילות ומחפשים כל חומר קריאה מקצועי שסייע להם להיות הורים טובים יותר. הולכים לאנשי מקצוע ויועצים- והכל כדי להבטיח את הצלחת ילדיהם, בהווה ובעתיד.

בגמרא מסופר על תקופה שבה היה חשש קיומי שלא תשתכח תורה מישראל, מכיוון שלא היה מי שילמד תורה את תינוקות של בית רבן.

רבי חייא (המכונה 'רבי חייא הגדול' או 'חיים רובא') ראה את המציאות הקשה והבין שאם אין גדיים אין תיישים ונדרשת פעולה זריזה כדי להציל את המצב ולהרבות לומדי תורה צעירים בעם ישראל.

הוא קנה זרעי פשתן, זרע וגידל אותם, קצר ואסף, השרה במים וגם ייבש וסירק. מהפשתן שזר חוטים, אותם קלע לרשתות, ויצא לצוד צבאים. רבי חייא שחט את הצבאים ואת הבשר חילק לנזקקים וליתומים, כי היה זקוק רק לעורות שלהם.

הוא עיבד את העורות לקלף איכותי, וכתב ספרי תורה. הוא הלך לעיר שאין בה מלמדי תינוקות ולימד אותם תורה ושישה סדרי משנה. לאחר מכן אמר להם: "עד שאחזור ואבוא, למדו כל אחד את השני".

כך הצליח רבי חייא להציל את לימוד התורה

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"מ קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קטנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - בשולי גוים - חלק ב'

מהו איסור בישול גויים? וכן מה דינו של מאכל שהתבשל על ידי גוי בחשמל?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: **!**

איסור בישול גויים נאמר באופנים כדלהלן:

- בישול. היינו, סיר עם מים על האש.
 - טיגון. היינו, שנותן את המאכל בתוך מחבת או מטגנת.
 - צליה. היינו, שנותן את המאכל על האש. **מקורות:** מאירי (ע"ז לח). ולא התירו אפיה אלא בפת. אולם גוי, שאופה בשר בתנור וכדומה, יש בו משום בישול גויים. ובספר 'ערוך השולחן' (יו"ד סימן קיג סכ"ד) כתב שטיגון בכלל בישול.
- בישול גויים, שנאסר - לאו דווקא על ידי אש ממש, אלא הוא הדין בישול או טיגון, שמופעלים על ידי חשמל. **מקורות:** שו"ת 'שבט הלוי' ח"ח (סימן קפה) שאין הבדל בין בישול על ידי האש או על ידי גחלת של מתכת.

ויש מי שמתיר וסובר, שאין בחשמל איסור בישול גויים. **מקורות:** ראה בספר 'אור שרה' (עמוד 245 ס"א) שכן דעת הגר"ץ אבא שאול זצ"ל וכן הביא בספר 'ישא יוסף' להגר"י אפרתי (יו"ד סימן ח) בשם בנו הרב אליהו אבא שאול שליט"א, שכן היתה דעתו של אביו הגאון זצ"ל. וכן הביא בשו"ת 'עטרת פז' (כרך ב סימן ב עמוד קד) שאין לדון את החשמל כאש לענין בישול גויים, שאין זה מכוחו של הגוי, שהרי פעולת ההדלקה יוצרת רק את הכוח החשמלי הראשון, שהוא אינו מספיק כדי לבשל, והחשמל הזורם אח"כ כבר אינו מכוחו של הנוכרי, אלא כוח כוחו. וכ"כ בשם הגר"ץ זצ"ל בספר 'ברוך שאמר' להגר"ב שרגא (פ"ד הערה 35). וכך שמעתי שהיה מורה הרה"ג יעקב יוסף זצ"ל. ושוב ראיתי, שכן העיד הרה"ג גדעון בן משה שליט"א בשו"ת 'יורו משפטיך' ח"א (עמוד רפג) לדעת הגר"ץ אבא שאול, שאם הטיגון נעשה במחבת חשמלית או בכל כוח חשמלי אחר - אין בו משום בישול גויים, מכיוון שהזרם הוא זרם חילופין, ובכל רגע מתחדש כוח החשמל מחדש, ומה שבא כעת לא היה בעולם רגע קודם לכן, לכן אי אפשר לייחס את כוח החשמל למאן דהוא. וסברא מעין זו כתב הגר"ש אויערבך בספר 'שמירת שבת כהלכתה' ח"ב (פמ"ג הערה כב).

מעיינות החכמה

הרב דב רוזנשטיין, מנהל תלמוד תורה בבני ברק, התבקש לקבל ילד עולה חדש ממרוקו. לאחר שבחן את הילד, וראה כי ידיעותיו מועטות ולא תאמו כלל את רמת הלימודים, סירב לקבל אותו. לבסוף נאות לקבלו, אלא שכפי שצפה, הילד התקשה מאוד בלימודיו.

מדי שנה בשנה הרב דב רוזנשטיין הביא את התלמידים למבחן אצל רבינו מרן הגאון הרב אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל ('החזון איש' זיע"א), וגם הילד הנ"ל הגיע איתם. הרב דב לא הספיק לומר למרן החזון אי"ש, שלא ישאל אותו שאלות קשות, אך החזון אי"ש סימן לו, שהוא כבר קלט את הילד. ואכן הצדיק בחן את הילד בהתאם לידיעותיו הדלות.

בסיום המבחן ביקש החזון אי"ש שיביאו מסכת קידושין, ואמר לילד: "אני אקרא קטע בגמרא ואתה תחזור אחרי. זה יהיה המבחן שלך", ואז החל לקרוא: "תנא דבי רבי ישמעאל: 'אם פגע בך מנוול זה - משכהו לבית המדרש. אם אבן הוא נימוח, אם ברזל הוא מתפוצץ'" (קידושין ל ע"ב). הילד חזר אחריו, והחזון אי"ש שיבח אותו על כך והילד יצא משם בהרגשה מרוממת.

מאז חלפו מספר שנים, והרב דב רוזנשטיין השתתף בהקפות של שמחת תורה בישיבת פוניבז'. נהגו שם למכור את ההקפות בכל שנה. המכירה אינה מתבצעת בכסף אלא במספר דפי גמרא, ומי שלקח על עצמו ללמוד את הכמות הגדולה ביותר - זכה בהקפה.

האחד קיבל על עצמו ללמוד מאתיים דפים, והשני העלה את הרף לשלוש מאות דפים! אך אחד הבחורים עלה על כולם וקנה במאות רבות של דפים את אחת ההקפות. הרב דב רוזנשטיין הביט בו, והיה נדמה לו שהוא מכיר אותו... ואכן, היה זה אותו ילד, שהתקשה בלימודיו, כשלמד אצלו.

הרב, שידע ששכלו חלש והשגתו קצרה, סבר שמן הסתם כדי לעודד אותו נותנים לו לקנות הקפה בדפים רבים. לדעתו לא היה ראוי לאפשר לו לקנות הקפה, שכן זה על חשבון האחר. הוא הלך לחזון אי"ש ושטח בפניו את טענתו. החזון אי"ש ביקש, שיקראו לבחור, וכשזה הגיע דיבר איתו בלימוד ונוכח לראות, שהבחור אכן התעלה ביותר ובעל ידיעות רבות בתורה.

אז פנה החזון אי"ש לרב רוזנשטיין ואמר: "דע לך, שלכל יהודי יש קטע מיוחד בש"ס שיעד לו ה' וביום מן הימים, כשהוא מגיע לאותה מסכת ולומד את אותו קטע נפתחים לו מעיינות החכמה. מן השמיים ראו את רצונו של הנער ללמוד, ולכן סובבו מלמעלה שאקרא באוזניו את הגמרא במסכת קדושין, שכנראה היא החלק שלו בש"ס, ומאז שגשג והתעלה בתורה הקדושה!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משיגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

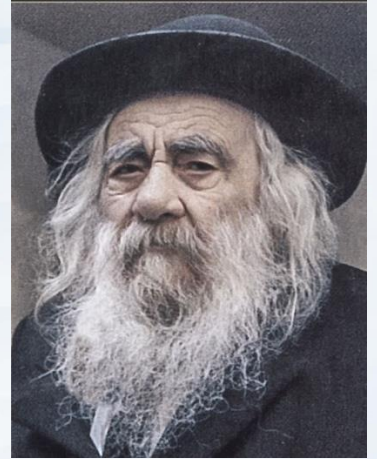
נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הרב הגאון יעקב ישראל קניבסקי- הסטייפלר זצ"ל

הגאון הרב יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל המכונה **הסטייפלר**- נולד ב-ט"ז תמוז ה'תרנ"ט (1899) בעיירה טאשאן שבאוקראינה. שמו ניתן לו על שם הצדיק, רבי יעקב ישראל מטשרקס (סבו של האדמו"ר ר' מרדכי דב). כבן 11 שנים התייתם מאביו ואז חזרה אמו איתו למשפחה שהתגוררה בעיירה הורונסטייפל. שנה לאחר מכן עבר לנובהרדוק ולמד בישיבת נובהרדוק. נודע בצעירותו כה'עילוי מהורונסטייפל'.

בשנת ה'תרע"ה (1915) גלה יחד עם בני הישיבה להומל שהייתה בשליטת רוסיה עם בני הישיבה. בגיל 20 נלקח בכפייה לצבא הרוסי לשמור על מתקנים צבאיים בסביבות העיר מוסקבה. כשהיה בצבא עשה מאמצים רבים לקיים את מצוות התורה ולא חילל את השבת. **האמת היתה נר לרגליו** (ראה בספרינו 'יקרה מפנינים' חלק ב' שהיה בסכנת חיים ואף על פי כן לא שיקר). לאחר השחרור מהצבא נכנס לכלא, מכיוון שעבר על איסור השלטונות ולימד תורה.

בשנת ה'תרפ"ב (1922) למד בישיבת נובהרדוק שבביאליסטוק. בין השנים ה'תרפ"ז- ה'תרצ"ד (1927-1934) שימש כר"מ בישיבת 'בית יוסף'- נובהרדוק בפינסק. בשנת ה'תרצ"ד (1934) עלה לארץ ישראל וקבע את מקום מגוריו בעיר בני ברק. נשא לאישה את אחותו של ה'חזון אי"ש'. **מגדולי חכמי התורה בעולם ומגדולי מנהיגי היהדות החרדית בישראל**. נמנע מלהביע דעה בסוגיות פוליטיות והתייחס רק לצד ההלכתי שבהם.

התגורר בבני ברק בבית אחד עם ה'חזון אי"ש'. **בחורף נהג להתכסות בשמיכה דקה, כדי שלא יקשה עליו לקום לתפילת שחרית**. מכל רחבי העולם ביקשו את עצתו וברכתו. נפטר לביל שבת, כ"ג מנחם אב ה'תשמ"ה (1985). חי כ-86 שנים. ציונו בבני-ברק.

אביו: הגאון הרב חיים פרץ. **אימו:** הרבנית ברכה. **אשתו:** הרבנית מרים קרליץ. **בנו:** הגאון מרן הרב חיים שליט"א. **בנותיו:** הרבנית ברזם, הרבנית ברמן. **מרבותיו:** הגאון ר' אברהם ישעיהו קרליץ (החזון אי"ש). **מתלמידיו:** בנו, הגאון רבי חיים. **מספריו:** **יקהלות יעקב**- סדרת ספרים על כל הש"ס **ברכת פרץ**- על התורה **חיי עולם**- אמונה, מוסר ומידות **יקריינא דאגרתא**- שלושה כרכים של אגרות שלוקטו על ידי תלמידיו בנושאים שונים **ישערי תבונה**.

ישיבה אחת בארץ ישראל ובה כמאתיים תלמידים מצויינים, נקלעה למצב כספי חמור, עד שהגיעו לפת לחם ממש. לא היה אפשר לתת לתלמידים אפילו לחם לאכול והמצב היה בלתי נסבל. גם עבור האברכים שלמדו שם לא היה אפשר לתת תמיכה. כשראו ראשי הישיבה את המצב הקשה, הודיעו לתלמידים כי אינם מסוגלים להחזיק אותם, ולכן עליהם לחפש מקום אחר ללמוד תורה, ושוב יוכלו גם לאכול. אך התלמידים לא רצו לעזוב והמשיכו ללמוד, הם השיגו מפה ומשם קצת מזון וישבו ללמוד, וכך גם האברכים נשארו ללמוד והשליכו על ה'יהבם.

יהודי אחד ניגש לרבינו, סיפר לו דברים כהוויתם, וביקש ממנו אולי יוכל ליעץ להם מה לעשות. הסטייפלר מיד קם, ניגש לחדר השני, הוציא משם כמה אלפי דולרים ומסר אותם לידי האיש, ואמר לו את הדברים הבאים: "אני שומר את הכסף הזה למעלה מעשר שנים כדי לעזור בנישואי נכדי. אבל הצורך הזה גדול יותר".

"תיסע לישיבה ותחלק את כל הכסף לאברכים הלומדים שם, ואח"כ תדאג שיביאו לישיבה קצת אוכל. תקים 'ועד' שיטפל באיסוף וחלוקת הכספים, עד שראשי הישיבה יתאוששו ויחזרו למסלול". הצדיק הוסיף ברכה חמה מעומק ליבו ואף כתב המלצה עבורם. האיש קיים את שליחותו, ואכן תוך תקופה קצרה חזרה הישיבה לפרוח ולשגשג בס"ד. (תולדות יעקב)

פעם אחת הגיע לרבינו תלמיד חכם אחד, ובידו הספר 'כוכב מיעקב', והראה שבספר הביא המחבר ראייה בסוגיה מסויימת כמו הראיה, שהביא רבינו בספרו 'קהילות יעקב'. הסטייפלר שמח מאוד, כי מאוד נהנה, שזכה לכוון לדברי גדולי האחרונים ואחר כך אמר בעל ה'קהילות יעקב' לאותו תלמיד חכם:

"האמת היא, שיש לי בביתי הספר היקר הזה 'כוכב מיעקב', אלא שאין אני משתמש בו. קניתי אותו לפני כארבעים שנה בתל אביב ברחוב אלנבי, אצל מוכר ספרים אחד, שהיה לו דוכן עם ספרים שונים. מצאתי שם פעם את הספר, שהיה יקר המציאות, וקניתי אותו בשמחה רבה".

"לאחר מכן נמלכתי בדעתי, שהמוכר מן הסתם לא ידע את ערך הספר הזה, ומכר לי אותו במחיר זול מדי, ולא היה לי כוח ואפשרות לנסוע שוב לתל אביב, והיה לי ספק, אם אפשר להשתמש בספר, ולכן הוא מונח אצלי בלי שימוש. שאם לא כן יתכן, שגם אני הייתי מוצא בו את הראיה, שמצאתם עכשיו, כי אני מאוד משתוקק ללמוד בו..."

רבינו היה רגיל בשנות צעירותו - לעשן סיגריות. יום אחד, באמצע העישון, נדמה היה לו, שיתכן שמרגיש טעם של יין בתוך הסיגריות, והוא חשש שאולי משרים את עלי הטבק של הסיגריות ביין כדי להשביח את טעמם. ואם זה נכון ומעורב שם יין- אסור לעשן אותם, כי חכמינו אסרו להנות מ'יין נסך', שכן יין שהגוי נגע בו, אסור בהנאה.

מיד, עם כל הקושי שבדבר, הפסיק לעשן מחמת הספק, עד שיתברר העניין, ואכן לבסוף התברר, שאותו יצרן סיגריות נהג להשרות את עלי הטבק ביין ובאמת היה אסור לעשן את הסיגריות האלו. למרות שידוע לכל, שמאוד מאוד קשה להפסיק בפעם אחת לעשן, אבל ברגע שהתעורר אצל הצדיק חשש ספק של איסור, מיד הפסיק. והסתלק מן הספק...

מעשה חסד ותוצאותיו

כהקרבה ומסירות נפש ושהוא ממש לא מבין את הצורך לעשות זאת למען הזולת.

"בן הדוד כל כך התפעל מהמחזה, עד שהחליט גם הוא ליטול את ידיו... הוא ניגש לאחד הדללים, ומתחיל לשפוך את המים על ידו. והנה מפיו פורצת קריאת התפעלות נוספת.

"אני", מספר הת"ח, "לא ידעתי על מה ולמה. 'מה, עד כדי כך?! לחשוב על השני בצורה כזו?!' – זעק. לשאלתי, מה קרה ומדוע הוא מתפעל בשנית".

"הסתבר, כי מאחר שההלוויה התקיימה ביום חורפי וקר, אותם יהודים טובים שגמלו חסד עם חבריהם, לא רק הוציאו את המים החוצה, אלא גם חיממו אותם לפני כן, כדי שלנוטלים תהיה הרגשה נעימה יותר!".

"ויותר משהמים חיממו את ידיו של בן-דודי, הם חיממו את הלב שלו, והוא אמר, שאם כך פני הדברים בקרב שומרי התורה והמצוות, הוא מבקש להתקרב ולהכיר את הדת מקרוב".

"הוא ביקש ממני הכוונה ואני שלחתי אותו לאברך שיעזור ויפקח את עיניו ובסופו של דבר הוא זכה בחסדי שמיים לחזור בתשובה שלימה!".

בתוך כל הצרות והייסורים הרבים שלצערינו הרב לעיתים אותנו פוקדים, מחובתנו לראות את ים-החסד שנעשה אצל החרדים לדבר ה'.

אולי דווקא משום שהתרגלנו כבר לראות מחזות מפעמים שכאלו, אנחנו כבר לא מתרגשים מכך, וחבל.

עלינו לראות כיצד היהודים חושבים אחד על השני, ורוצים להקל מעל הזולת את כובד משאו! הרי הכל יודו שהחיפוש אחר מים, אינו הדבר הקשה ביותר.

וגם את זה רוצים היהודים הטובים, להקל מעלינו. ולא רק זאת, גם ביקשו לחמם את המים הקרים. שכן אם מקיימים מצוות חסד, אזי כדאי לקיימה בשלמות!

אם יש יהודים כאלה בעולם, שכל מטרתם היא לגמול חסד עם יהודים אחרים, אנחנו יכולים לזקוף ידנו וליבנו למרומים ולהודות לקודשא בריך הוא על שעיטר אותנו במצוותיו והעניק לנו את תורתו הקדושה, שהרי רק אישי-תורה ודעת מסוגלים להבין חסד אמיתי מהו.

"אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנחנו מוצאים את עצמנו בין יהודים טובים שכאלה. ראה נא זאת, יושב-מרומים, ובזכות דליו-המים החמים הללו, זכנו, לבל יפקדו אותנו עוד המים הזידונים והגזירות הקשות יתבטלו מעלינו".

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך הספר 'עלינו לשבח' של העורך ר' מיכאל צורן, דברים המובאים בשם הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א, רבה של רמת אלחנן.

אין אנו מודעים לכמה פעולה קטנה אחת של חסד, שאנחנו עושים, עשויה לשנות לאחור את חייו מהקצה עד הקצה ובעקבות מעשה זה הוא עשוי לשנות את דרכיו ולעיתים אותו המעשה עשוי להשפיע על דורות שלמים.

סיפר תלמיד חכם אחד על הדרך שבה חזר בן-דודו בתשובה שלימה, ונוכל גם ללמוד מכך, שהדרך לקירובם של הבנים התועים לאביהם שבשמיים אינה מחייבת לעבור דווקא דרך 'מחזות ראשיים' ומעשים גדולים.

לפעמים די במעשה קטן אחד שחשבנו לעשות למען הזולת כדי להשפיע על יהודי אחר ואף להחזירו לאבינו שבשמיים.

"בן הדוד השתתף בהלוויה של אחד מקרובי משפחתנו", מספר אותו ת"ח. "היתה זו הלוויה מצומצמת. המלווים הלכו אחר המיטה של הנפטר עד לצומת הראשית של השכונה, בה אנחנו מתגוררים בירושלים, ומשם ביקשו המלווים לשוב לבתיהם".

"גם קרוב-המשפחה ההוא התכוון לחזור לעירו, אלא שבדיוק באותו רגע הוא נתקל ב... דללים מלאים במים וכלי נטילה שהיו מונחים בפתח הדלת של כמה מבתי השכונה".

"המחזה עורר את פליאתו וסקרנותו. הוא הבין, כי יש דברים בגו, ועל כן הוא ניגש אליי כדי לברר מה זה ועל מה זה".

"הסברתי לו שיש מנהג שלאחר שחוזרים מהלוויה, לא נכנסים לבית, לפני שנוטלים ידיים. הוספתי ואמרתי: 'ועל כן יהודים טובים עושים חסד אחד עם השני, ומצאו לנכון לשים את הדללים מחוץ לבתים, כדי שתהיה למלווי הנפטר אפשרות לקיים את המנהג".

"כששמע את הדברים, האיש היה המום. מה שאצלנו נחשב כדבר שבשגרה, כמעשה-חסד פשוט, והרצון לעזור לזולת הוא דבר המתבקש מאליו, אצלו זה היה מראה בלתי-יאומן, והוא התקשה להבין זאת".

"עד כדי כך ששמעתי אותו ממלמל בינו לבין עצמו: 'שאני אוציא מים בשבילך?! מה פתאום?! למה שאעשה זאת בשביל האחר? אין מצב!'. "

כמה צריך לרחם, על מי שמעביר את חייו בצורה כזו! שגם הוצאת דלי עם מים עבור השני, נחשבת אצלו

<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחיה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דוד יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזיה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזיי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחיה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>
---	--	---	--